

[Bente Juncker]

til talsmand for, at der måtte gøres noget, hvis ikke betalingsbalanceunderskuddet skulle komme helt ud af kontrol. Fra flere partiers side er der kommet de samme signaler. Nogle har anklaget regeringen for at nøle med at sætte ind over for udviklingen i underskuddet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden her i de indledende bemærkninger til at erindre om, hvad økonomiministeren sagde i TV-Avisen for nylig. Han kom med en forklaring og en appel til befolkningen om at forstå. Der er ikke spor at sige til, at folk kan føle en vis frustration over de meddelelser, de får om, at på den ene side går det helt fint, statens underskud falder, budgetunderskuddet falder, investeringerne stiger, og der kommer flere i arbejde osv. osv., medens man på den anden side konfronteres daglig med katastrofale tal på betalingsbalancen.

Det, økonomiministeren så menneskeklogt gjorde i TV, var at sige til folk noget i retning af: hør nu engang, den politik, regeringen har ført i nogle år, har bevirket, at vi som borgere og forbrugere står i en ny situation. Kronens værdi er stabil, og vi har næsten ingen inflation. Renten er lav, og inflationen og højrenten kommer jer ikke til hjælp længere, når I går ud og låner til dyre nyan-skaffelser. Tag og vent, spar op, for det kan betale sig nu. Gør man alvor af at vente og spare op, kunne man undgå indgreb for at begrænse forbruget.

Den appel var god og rigtig, og man kunne ønske, at både regeringen og regeringspartierne undervejs havde gjort lidt mere ud af den pædagogiske side af sagen, når der blev talt om de positive og de negative forhold i den aktuelle økonomiske udvikling, og dermed havde skabt forståelse for frivillig tilbageholdenhed.

Meddelelsen om påskeægget eller -pakken til befolkningen har allerede fremkaldt vrede protester; bl.a. har lærerne som offentligt ansatte slået sig kraftigt i tøjret. De er efterhånden en følsom gruppe, og det har CD faktisk stor forståelse for. Men det er på den anden side umuligt at bortforklare, at der er frigjort penge til merforbrug, som gør det nødvendigt at slå bremserne i nu.

Centrum-demokraterne har givet udtryk for, at også vi mente, at der måtte ske noget i erkendelse af, at vi ikke kunne vente længere på, at en nødvendig vending i tendenserne i

udviklingen på betalingsbalancen skulle indfinde sig. Lønforholdene på det offentlige arbejdsmarked må vi vende tilbage til, men CD står bag regeringens overordnede hensigt med denne påskepakke. Dette havde ikke været muligt uden de kompensationer, der samtidig er indbygget, for der er med de besparelser, der er foretaget på nogle områder, skåret så langt ind til benet, at det simpelt hen ikke går med yderligere belastninger af de svage privatøkonomier.

Om pakkens konkrete indhold må det siges, at energifgifterne må holde for med den største post. Som parti er vi i CD klar over, at dette vil vi ikke få ros for. Men der er jo det at sige, at der siden decemberjusteringen er tale om et reelt og mærkbart fald i oliepriserne. I december var olieprisen pr. tønde 27½ dollars, og netop i dag ligger den på mellem 12½ og 14 dollars pr. tønde. Det er altså uimodsigeligt, at der sker et fald i energiudgifterne, som ikke undgår at medføre øget forbrug. Det er CDs baggrund for at gå med til denne del af pakken.

Vi har i CD bemærket og glædet os over ministerens bemærkninger i fremsættelsestalen om, at regeringen vil følge udviklingen i energipriserne. Forventningerne går i retning af yderligere fald, men skulle det modsatte ske, er vi i CD tilfredse med den tilkendegivelse, der ligger i ministerens bemærkninger. Man må her konkludere, som man gjorde ved behandlingen af lovforslag nr. L 96 om benzinafgift i december, at stigningen i dollarkursen med deraf følgende stigende energipriser vil udløse en nedsættelse af energifgifterne. Vi lægger vægt på, at hele energispørgsmålet ses som et middel til opsving af frigjort købekraft i en situation, hvor der ikke er råd til en forbedring af reallonnen.

Samtidig må vi tilkendegive fra CDs gruppe, at vi er tilfredse med regeringens forslag om lempelse af vægtafgiften på biler. Når centrum-demokraterne specielt glæder sig over nedsættelse af vægtafgiften med 24 pct., skyldes det naturligvis, at det i særlig grad vil hjælpe de mennesker, som har brug for bilen, men besvær med at få biløkonomien til at løbe rundt. Ikke mindst ældre borgere har følt, at vægtafgiften var en stor belastning. Nedsættelsen af vægtafgiften skal ses i sammenhæng med energifgifterne. Dermed understreges, at alle må gøre en indsats for